

عنوان مقاله:

تعاریف، هدف، اصول و روش ها : (Organic Farming) کشاورزی زنده

محل انتشار:

همایش ملی دستاوردهای نوین در زراعت (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

یزدان امیری پریان - دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک، باشگاه پژوهشگران جوان، اراک، ایران

خلاصه مقاله:

رشد و توسعه علم و فناوریهای نوین نظیر تولید ارقام پرمحصول، استفاده زیاد از کودهای شیمیایی و سموم، مهندسی ژنتیک و بیوتکنولوژی در سه دهه اخیر، انقلاب بزرگی را در امر افزایش تولیدات کشاورزی به وجود آورده است. به موازات افزایش تولیدات کشاورزی و حل مشکل کمبود غذا مشکلات جدیدی در عرصه اکوسیستم های کشاورزی به وجود آمده که آلودگی منابع آب، خاک، غذا و به هم خوردن تعادل بیولوژیکی موجود اکوسیستم ها، بروز آفات و بیماریهای جدید، کاهش کیفیت مواد غذایی از مهمترین آنها است. امروزه بحث حفظ محیط زیست، ایمنی و بهداشت غذایی یکی از چالش های مهم بشر می باشد و تولید محصولات کشاورزی زیستی یکی از راهبردهای جدید آن می باشد. کشاورزی زیستی یعنی مصرف به شدت محدود کودها و سموم شیمیایی در تولید محصولات کشاورزی. در کشاورزی زیستی از روشهای تناوب زراعی، بقایای گیاهی، کودهای دامی و سبز و کنترل بیولوژیکی استفاده می شود و پیامد این نوع کشاورزی، افزایش تولید محصولات سالم، امنیت غذایی و اقتصادی نمودن تولید محصولات می باشد. بررسی ها نشان می دهد که روند استقبال جهانی از کشاورزی زیستی امید بخش می باشد که از جمله دلایل آن می توان به افزایش نگرانی ها در مورد هدر رفتن منابع و نهاده های تولید، آلودگی منابع پایه، سلامت غذا، انسان و حیوانات و نیز توجه بیش تر به ارزش های طبیعت و مناظر طبیعی اشاره کرد. بنابراین با توجه به اهمیت کشاورزی زیستی، یکی از وظایف ملی برنامه ریزان بخش کشاورزی مطالعه راهکارهای ترویج کشاورزی زیستی و بررسی همه جانبه در این زمینه است.

کلمات کلیدی:

کشاورزی زیستی، کود های شیمیایی، کیفیت مواد غذایی، محیط زیست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/141323>

